

Men naar man gaar saa vidt ad den Vej, forekommer det mig, at det vilde være rigtigt at gøre Skridtet fuldt ud. Thi hvis man vil anerkende, at det er en vanskkelig Gerning og en Gerning, som tager stærkt paa Kræfterne, at det maaske tidligt ælder dem, der høre til det kvindelige Opsynspersonale, maa sikkert det samme gælde for det mandlige Opsynspersonale. Her komme tilmed nogle andre Forhold i Betragtning, bl. a. det, at det jo ikke kan være ganske unge Mænd, som sættes til at bestride en saadan Gerning. Det skal være Mænd, som ere naaede til en moden Alder, og det viser sig ogsaa, at det er overmaade sjældent, at nogen Mand ansættes til at have Opsyn paa Strafanstalterne, før han er i Midten af Trediverne. Men naar de maa være saa gamle for at faa fast Ansættelse, vil det sige, at for at opnaa fuld Pension skulle de tjene til et Stykke op i Halvfjerdserne, og det kan man vel nok sige med Sikkerhed, at meget faa naa, idet Gerningen trætter og sløver dem, og de maa derfor, længe før de naa op i Halvfjerdserne, forlade Stillingen. De ere altsaa udelukkede fra nogen Sinde at naa op til den højeste Pension. Det forekommer mig derfor, at naar man har gjort en Undtagelse for Sygeplejerskerne og det kvindelige Opsynspersonale paa Sindssyge- og Strafanstalter, er det konsekvent og rigtigt at gøre Skridtet fuldt ud og ogsaa gøre Undtagelse for det mandlige Opsynspersonales Vedkommende.

Der vil formentlig blive sagt derimod, at de Følger, som en saadan Bestemmelser Indførelse paa denne Lov kan have, ikke ville være lette at overskue, idet man fra andre Sider vil stille Krav om at komme med blandt Undtagelserne. Men det tror jeg ikke kan være fyldestgørende, thi her er en Undtagelse til Stede, det er faktisk en Gerning, som man kan regne lige med Sygeplejen, at have Omsorg for og Opsyn med de Personer, som skulle afsone en Straf. Selv om det ikke er legemlig Sygepleje, kan det i alt Fald i mange Tilfælde blive aandelig Sygepleje. Jeg vil derfor indtrængende anmode om, at disse Forhold maa blive tagne under Overvejelse inden 3die Behandling. Det er min Hensigt forinden Afstemningen over Ændringsforslagene at tage mit Ændringsforslag tilbage, fordi jeg ikke ønsker, at der i Dag skal foregribes noget af, hvad der senere kan gøres for denne Paragraf. Men jeg haaber, at det er lykkedes at klargøre for det høje Ting, at det virkelig er en Retfærdighedshandling, der her kan være Tale

om at udføre overfor det mandlige Opsynspersonale, efter at det er sket overfor det kvindelige.

Jeg havde tilladt mig at stille et Ændringsforslag om, at den Tid, hvori Funktionærerne gøre Reservetjeneste, skulde helt eller delvis komme dem til gode, naar de fik fast Ansættelse senere og bleve afskedigede, og der saa skulde foretages en Pensionsberegning. Men under Forudsætning af, at mit Hovedændringsforslag kan blive vedtaget, har jeg taget det sidst omtalte Ændringsforslag tilbage.

Endelig har jeg ønsket, at der blev indført en Bestemmelse i § 4. Paragraffen fastsætter visse Bidrag, som de ansatte gifte Bestillingsmænd skulle yde, for at der derved kan fremkomme Pension til deres eventuelle Enker. Nu have de ganske vist ikke nogen Ret i saa Henseende, men det har været Skik og Brug, at i saadanne Tilfælde, hvor Enker vare komne i Træng, har man henvendt sig til Lovgivningsmagten, og de have faaet Understøttelse. For Fremtiden ville de faa Hjælpen som en Ret, men i Virkeligheden bliver det saaledes, at det, de faa som en Ret, og som de komme til at betale for, er det samme, som de tidligere fik paa Finansloven eller paa anden Maade som en Understøttelse. Imidlertid er det ved det tidligere Lovforslags Behandling blevet udtalt, at disse Love om kortere eller længere Tid ville komme til Revision, og derfor vil jeg antage, at dette Forhold til den Tid vil foreligge, saaledes at der vil kunne tages Hensyn dertil. Jeg har derfor ikke stillet Ændringsforslag i den Henseende. I øvrigt er det rigtigt, som den ærede Ordfører for Flertallet bemærkede, at naar en eventuel Diskussion om mit Ændringsforslag til § 1 er sluttet, og jeg har taget Ændringsforslaget tilbage for eventuelt at se det opstaa fra den højtærede Justitsminister eller Flertallet inden 3die Behandling, stemmer jeg for, at det kvindelige Personale ved Strafanstalterne i ethvert Tilfælde kommer ind under Bestemmelsen om, at der ikke skal fradrages 10 Aar i deres Pensionsret. I øvrigt slutter jeg mig til Forslaget og Flertallets Ændringer.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Som anført af den meget ærede Ordfører (Guldbrandsen) har et Flertal stillet Forslag om at begrænse den Forret, som Sygeplejerskerne have faaet med Hensyn til Pensionens Beregning til det, der skete i Fjor. Flertallet har nemlig